

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

خبرنامه بهمن و اسفند ۱۴۰۳

مکزیک:

مقابله با خشونت در محله‌ها از طریق خدمت

۲۸ بهمن ۱۴۰۳

این مشورت‌ها با بینش‌های برخاسته از برنامه‌های تربیت اخلاقی و روحانی بهائی غنی شده‌اند، برنامه‌هایی که در آن‌ها جوانان در سراسر مکزیک توانمندی خود را برای مشارکت در تحول اجتماعی از طریق خدمت به خانواده و همسایگان خود کشف می‌کنند.

اسکار کوواریوبیاس (Oscar Covarrubias) از دفتر امور خارجی توضیح می‌دهد: «در سطح مردمی شاهد این هستیم که وقتی جوانان ماهیت روحانی و توانمندی خود برای خدمت به دیگران را تشخیص می‌دهند، به پیشگامان تغییر مثبت در جوامعشان تبدیل می‌شوند.»

روحیه خدمتی که در میان جوانان پرورش می‌یابد و قدرت آن در ایجاد تحول در محله‌ها، توجه کنشگران اجتماعی را که در جستجوی دیدگاه‌های تازه در زمینه پیشگیری از خشونت هستند، جلب کرده است.

این گفت‌وگوها از سال ۲۰۲۳ تا به حال ادامه پیدا کرده‌اند و اکنون شامل حلقه‌ای در حال گسترشی از مقامات دولتی و دیگر کنشگران اجتماعی هستند که درباره این موضوعات کاوش می‌کنند.

مکزیکوسیتی — دفتر امور خارجی بهائیان مکزیک در مجموعه نشست‌ها با حضور نمایندگان از دولت، دانشگاه، جوامع دینی و جامعه مدنی مشارکت داشته است تا بررسی کند که چگونه به رسمیت شناختن ماهیت روحانی انسان می‌تواند به رفع ریشه‌های خشونت و تقویت انسجام اجتماعی کمک کند.

کارلوس سبایوس (Carlos Ceballos)، رئیس دپارتمان الهیات دانشگاه لاسال (La Salle University) و یکی از شرکت‌کنندگان در نشست مشورتی اخیری که توسط دفتر امور خارجی بهائیان مکزیک برگزار شد گفت: «ما باید راه‌هایی برای ارتباط با یکدیگر پیدا کنیم که چرخه‌های خشونت را تقویت نکنند.»

این نشست‌ها، در طول دو سال گذشته، فرصت‌هایی را برای کنشگران اجتماعی فراهم کرده‌اند تا بررسی کنند چگونه کاربرد اصول معنوی مانند برابری زن و مرد، عدالت و وحدت عالم انسانی، در سطح محله می‌تواند محیط‌هایی را ایجاد کند که در آن‌ها الگوهای سازنده تعامل جایگزین الگوهای شوند که تعارض را تداوم می‌بخشد.

حس روبه رشد هدفمندی در آنها، همراه با پیوندهای دوستی حاصل از خدمت با یکدیگر، باعث می‌شود در برابر نیروهای مخربی که روزانه با آن روبرو هستند تاب‌آوری داشته باشند.

دکتر سبایوس با تأکید بر این ایده گفت: «چگونه آتش را خاموش می‌کنید؟ یک راه این است که به داخل آن قدم بگذارید و سعی کنید آن را خاموش کنید و راه دیگر از بین بردن ماده‌ای است به آتش سوخت می‌رساند.» او افزود: «کار در محله‌ها مردم را در دراز مدت متحول ساخته و در آنها حس تعلق به جامعه ایجاد می‌کند. ما باید این حس تعلق، این تاروپود جامعه را تقویت کنیم. انجام این کار در سطح محلی و بر اساس اصول اخلاقی و معنوی مشترک بسیار آسان‌تر است.»

خیمنا اسکویل (Jimena Esquivel)، مدیر بخش مدارا و آزادی مذهبی در دبیرخانه امور دینی افزود: «ایجاد صلح تلاشی درازمدت است. این کار مستلزم آن است که تلاش کنیم خود را جای دیگران بگذاریم، و از دیدگاه آنها گوش دهیم و حس کنیم.»

دفتر امور خارجی بهائیان قصد دارد در آینده این گفت‌وگوها را با پرداختن به مسائل اجتماعی مشخص مانند خشونت علیه زنان و کودکان ادامه دهد. هدف، گسترش دامنه این گفت‌وگوها در عین حفظ ماهیت صمیمانه آنها است، خصوصیتی که امکان کاوش معنادار راه‌حل‌های معنوی برای چالش‌های اجتماعی را فراهم می‌کند.

یکی از نکات اصلی این گفت‌وگوها این بوده است که چگونه جوانان از طریق مشارکت در برنامه‌های آموزش اخلاقی بهائی که رشد روحانی را با خدمت به جامعه ترکیب می‌کند، توانمندی‌های خود را برای روابط معنادار و گفت‌وگوی سازنده با خانواده‌ها و همسالانشان پرورش می‌دهند.

آنجلو بانیوس (Angello Baños)، جامعه‌شناس و تسهیلگر کارگاه در دبیرخانه رفاه و انسجام اجتماعی (General Directorate for Well-being and Social Cohesion)، بر اهمیت پرورش این توانمندی‌ها، به‌ویژه برای تعامل و ارتباط سازنده تأکید کرد. او گفت: «توانایی ما برای دیدن، صدا و کلمات از ما گرفته شده است. وقتی ارتباط وجود نداشته باشد، مردم به تفاسیر روی می‌آورند و تفاسیر نادرست منجر به خشونت می‌شوند. به همین دلیل حفظ ارتباط با فرزندان و دوستان مان بسیار مهم است.»

آرتورو سرانو (Arturo Serrano)، از دیگر اعضای دفتر امور خارجی، مشاهده کرده است که چگونه گسترش روحیه خدمت به نوع بشر در یک محله موجب تقویت این پیوندها میان اعضای خانواده و همسایگان می‌شود.

آقای سرانو افزود: «وقتی جوانان به دیگران خدمت می‌کنند، دید متفاوتی نسبت به خودشان پیدا می‌کنند.» او توضیح داد که هر خدمتی، هر قدر کوچک، به جوانان کمک می‌کند تا شرافت ذاتی و توانمندی خود را برای مشارکت در اجتماع تشخیص دهند.

شیلی:

نشریه‌ای جدید مسیر تحول اجتماعی را بررسی می‌کند

۶ اسفند ۱۴۰۳

این گفتگوها از تلاش‌های جامعه‌سازی بهائی در سراسر کشور الهام گرفته‌اند. دیدگاه‌های حاصل از این تلاش‌ها نشان می‌دهد که وقتی روابط بین افراد، جوامع و موسسات بر اساس اصولی مانند برابری زنان و مردان، عدالت و مشارکت همگانی شکل گرفته باشد چه امکاناتی پدید خواهد آمد.

آقای آراونا توضیح داد: «از طریق این تلاش‌ها که دیدگاه‌های جوانان و سالمندان، زنان و مردان، و افراد از تمامی پیشینه‌ها را ارج می‌نهند جوامع محلی می‌آموزند که اعتماد را افزایش داده، به طور مؤثر ارتباط برقرار کنند و مشکلات را به صورت جمعی حل کنند.»

یکی از نقاط اصلی تمرکز این کتابچه بررسی هویت انسانی و نقش آن در تحول اجتماعی است. متن این موضوع را بررسی می‌کند که چگونه چارچوب‌های رایج مادی‌گرایانه منجر به درکی محدود از طبیعت انسان شده‌اند، درکی که اغلب انسان‌ها را به موجوداتی صرفاً مادی تقلیل می‌دهد که از رقابت و پیشبرد منفعت شخصی انگیزه می‌گیرند.

دنیل دوآرت (Daniel Duhart)، از اعضای هیئت مشاورین قاره‌ای آمریکا و از شرکت‌کنندگان در این نشست‌ها، توضیح داد: «هویت‌سازی نقشی اساسی در شکل‌دهی به چارچوب‌های مفهومی و فرهنگ ایفا می‌کند.»

سانتیاگو، شیلی — اجتماع‌های مختلف چگونه می‌توانند از رویکردهای سطحی به تغییر فراتر روند و تحول عمیق اجتماعی را ترویج کنند؟

این پرسش محور مجموعه‌ای از گفتگوهای طولانی‌مدت میان کنشگران اجتماعی مختلف در شیلی بوده است که در نهایت منجر به انتشار کتابچه‌ای جدیدی از سوی دفتر امور خارجی بهائیان آن کشور با عنوان «تحول اجتماعی: ایجاد چشم‌اندازی جدید با یکدیگر» شده است.

این نشریه، از دریچه‌ی اصول و رویکردهای بهائی به توسعه‌ی اجتماعی، ایده‌هایی را که طی چندین سال در این گفتگوها حاصل شده به هم پیوند می‌دهد. این گفتگوها که توسط دفتر امور خارجی بهائیان شیلی برگزار می‌شوند، دانشگاهیان، سازمان‌های جامعه‌مدنی، نمایندگان دولت و رهبران جامعه را گرد هم می‌آورند.

آلن آراونا (Allan Aravena) مدیر دفتر امور خارجی، در مراسم رونمایی این کتابچه در معبد بهائی در سانتیاگو، بر یکی از بینش‌های کلیدی این مجموعه گفتگوها تاکید کرد: «شرکت‌کنندگان متوجه شده‌اند که دستیابی به تحول اجتماعی معنادار، مستلزم بازسازی تار و پود اجتماع بر اساس درکی عمیق‌تر از هویت انسانی است، درکی که یگانگی بنیادین نوع بشر را به رسمیت می‌شناسد.»

این کتابچه بررسی می‌کند که چگونه بازاندیشی برخی ایده‌های بنیادی مانند قدرت، آموزش و ماهیت انسان می‌تواند امکاناتی جدید برای پیشرفت اجتماعی ایجاد کند. فیلیپه دوآرت (Felipe Duhart)، عضو محفل روحانی ملی بهائیان شیلی، خاطرنشان کرد: «بیشتر توجه ما معطوف به قدرت در معنای سلطه است.»

او گفت: «اما ابعاد دیگری از قدرت وجود دارند که به همان اندازه حقیقی و چه بسا تاثیرگذارتر هستند: قدرت حقیقت، قدرت دانش، قدرت اتحاد، قدرت اقدامات فداکارانه و قدرت عدالت.»

این کتابچه بخشی از تلاش گسترده‌تر دفتر امور خارجی بهائیان برای مشارکت در گفت‌وگوهای رایج دربارهٔ تحول اجتماعی در شیلی است. این مجموعه نشست‌ها سال آینده ادامه خواهند یافت و انتشار کتابچه‌های دیگری برای ثبت روند تکامل اندیشه در طول زمان در نظر گرفته شده است.

وقتی درک ما از اینکه که هستیم صرفاً بر اساس ملاحظات مادی باشد، ناخودآگاه موجب تداوم نظام‌هایی می‌شویم که نمی‌توانند به شکل کامل پاسخگوی بی‌عدالتی‌ها و رنج‌هایی باشند که در جهان شاهدش هستیم.»

این کتابچه بیان می‌کند که درک محدود از هویت انسانی در ساختارهای اجتماعی مختلف نمود می‌یابد، از نظام‌های آموزشی عمدتاً متمرکز بر دستاوردهای مادی تا دورنمای ارائه شده توسط رسانه‌ها که اغلب تجربهٔ انسانی را به معیارهای سطحی تقلیل می‌دهد. این کتابچه استدلال می‌کند که تحول اجتماعی حقیقی مستلزم گسترش درک ما از ماهیت انسان و در نظر گرفتن بعد معنوی آن است.

کارولینا رودنیک (Carolina Rudnick) رئیس سازمان غیردولتی بنیاد لیبرا (Fundación Libera)، با تأمل در مورد این دیدگاه گسترده‌تر از ماهیت انسان گفت: «برای من، انسجام اجتماعی، ایجاد تاروپود اجتماعی از طریق جامعه‌سازی محقق می‌شود. این امر شامل توسعهٔ فردی است... و در عین حال ما نمی‌توانیم جز از طریق ارتباط با دیگران و محیط‌مان رشد کنیم.»

دکتر دوآرت در ادامه گفت: «اگر بخواهیم اجتماعی عادلانه‌تر بسازیم، استفاده از وسایلی که در تضاد با اتحاد هستند مانعی برای این فرآیند ایجاد خواهد کرد. این وضعیت در نهایت منجر به ناامیدی و بی‌تفاوتی اجتماعی می‌شود، زیرا آرمان‌های والا به واقعیت تبدیل نمی‌شوند.»

جامعه جهانی بهائی در نیویورک: برابری زنان و مردان شرط اساسی برای ایجاد اجتماع‌های صلح‌آمیز است

۱۷ اسفند ۱۴۰۳

این بیانیه بر ارتباط میان برابری زنان و مردان و صلح تأکید می‌کند و خاطرنشان می‌سازد که جوامعی با سطوح بالاتر برابری معمولاً کمتر درگیر منازعات خشونت‌آمیز می‌شوند و همچنین فرایندهای صلحی که زنان در آن مشارکت دارند عموماً پایدارتر است. با این حال، این بیانیه تأکید دارد که ایجاد تغییر پایدار حقیقی باید فراتر از اصلاحات نهادی برود و شامل تحول در نگرش‌های فردی و هنجارهای اجتماعی شود.

در این بیانیه آمده: «تا زمانی که تحول در طرز فکر ریشه ندهد و در فرهنگ تجلی پیدا نکند، علل ریشه‌ای تعصب و تبعیض، که در نظام‌ها و ساختارهای جوامع ریشه دوانده‌اند، زیر سوال نخواهد رفت و باعث تداوم بی‌عدالتی خواهد شد.»

این بیانیه برای نشان دادن چگونگی تحقق چنین تحولی در سطح محلی، تجربه‌هایی از ایالت بیهار در هند را مثال می‌زند که در آن برنامه‌های آموزشی بهائی زمینه‌ساز تأمل دربارهٔ این اصل شده که هر انسانی، فارغ از جنسیت، دارای شرافت ذاتی است. زمانی که اعضای جامعه محلی به بررسی این اصل و دیگر اصول بهائی همچون عدالت و یگانگی نوع بشر پرداختند، متوجه تضادهایی میان باور خود به برابری و رسوم اجتماعی دیرینه‌ای شدند که فرصت‌های زنان را در زمینه آموزش و مشارکت در تصمیم‌گیری محدود می‌کرد.

جامعه جهانی بهائی، نیویورک — جامعه جهانی بهائی در بیانیه‌ای به مناسبت شصت و نهمین نشست کمیسیون مقام زن سازمان ملل متحد، می‌گوید: پیشرفت زنان که ریشه در اصل معنوی برابری زنان و مردان دارد، تنها یک آرمان نیست بلکه شرطی ضروری برای صلح است.

این بیانیه با عنوان «مشارکت کامل: پیشرفت زنان، پیش‌نیاز اجتماع‌های صلح‌آمیز» تأکید می‌کند که برابری حقیقی مستلزم تحولی فراتر از اصلاح سیاست‌گذاری‌ها است و باید ریشه‌های معنوی و فرهنگی نابرابری را مورد توجه قرار دهد. این بیانیه در حالی منتشر می‌شود که جامعه بین‌المللی سی‌امین سالگرد «چهارمین کنفرانس جهانی زنان در پکن» را گرامی می‌دارد.

لیلیان نکونزیماننا (Liliane Nkunzimana)، از نمایندگان دفتر جامعه جهانی بهائی در نیویورک خاطرنشان کرد: «دوازده حوزه حیاتی که در پکن مطرح شدند، تحولی مهم در عرصه برابری زنان و مردان بودند. با این حال، بسیاری از این پیشرفت‌ها، از سطح مردمی گرفته تا سطح بین‌المللی، به دلیل پسرفت سیاست‌ها و عوامل دیگر، تضعیف شده‌اند. این پسرفتی نگران‌کننده است و باید ما را به سمت یافتن رویکردهای پایدارتری برای ایجاد تحول سوق دهد.»

بسیاری در این جامعه مشاهده کرده‌اند که چگونه به‌کارگیری اصول معنوی در ابعاد مختلف زندگی می‌تواند منجر به شکل‌گیری فرهنگی نوین شود؛ فرهنگی که پیش از پیش حقیقت‌برابری را هم در باور و هم در عمل منعکس می‌کند.

این تلاش‌ها احترام و اعتماد متقابل میان زنان و مردان را افزایش داده و از درون خانواده‌ها به جامعه گسترده‌تر گسترش یافته است، و نمونه‌هایی از چگونگی ریشه‌گرفتن یک تحول اجتماعی پایدار را ارائه می‌دهد. جامعه جهانی بهائی به عنوان بخشی از تلاش‌های مستمر خود برای مشارکت در گفتمان برابری زنان و مردان، در شصت و نهمین نشست کمیسیون مقام زن شرکت خواهد کرد.

در پاسخ به این وضعیت، جامعه فضاهایی مشورتی ایجاد کرد که در آن خانواده‌ها به بحث و گفتگوی آزاد درباره این مسائل پرداختند.

شرکت‌کنندگان در این گفتگوهای صادقانه که در پرتو اصول معنوی صورت می‌گرفت، به بررسی این موضوع پرداختند که چگونه نگرش‌های دیرینه مانعی در مسیر پیشرفت زنان بوده است؛ نگرش‌هایی مانند این باور که وظیفه اصلی دختر ازدواج است، یا تلقی «ناپاک بودن» زنان در دوران قاعدگی، و یا این فرض که طی کردن مسافت‌های طولانی برای مدرسه رفتن برای دختران خطرناک است.

گفتگوهای انجام‌شده در بهار نشان داد که چنین نگرش‌هایی چگونه در زندگی روزمره نمود پیدا می‌کردند؛ اغلب پسران برای تحصیل در اولویت قرار می‌گرفتند، منابع مالی بیشتر به جای آموزش صرف تهیه جهیزیه می‌شد، و زنان از موقعیت‌های رهبری و مشارکت در تصمیم‌گیری کنار گذاشته می‌شدند.

فرآیند اکتشاف اجتماعی و معنوی در بهار منجر به اقدامات مشخصی شد. همسایگان و دوستان به صورت جمعی شروع به رفع موانع شناسایی‌شده کردند و فرصت‌های جدید آموزشی به وجود آوردند که بر رشد اخلاقی و فکری همه کودکان، فارغ از جنسیت، تأکید داشت.

بیانیه
جامعه جهانی بهائی
(BIC)

۲۰ اسفند ۱۴۰۳

حکومت ایران در سازمان ملل متحد به دلیل انکار آشکار هتک حرمت آرامستان‌های بهائی محکوم شد

در تلاشی آشکار برای گمراه‌سازی، حکومت ایران بیانیه‌ای در پاسخ به گزارش گزارشگر ویژه درباره تخریب آرامستان‌ها و محدودیت‌های سیستماتیک اعمال‌شده بر بهائیان صادر کرد. نماینده ایران به دروغ ادعا کرد که تخصیص زمین برای آرامستان‌ها مطابق با مقررات ملی است که با هدف تضمین دسترسی عادلانه و مدیریت مناسب محل‌های دفن اجرا می‌شود. حکومت ایران، این ادعا را برای انحراف از مسئله اصلی مطرح کرد و به طور نادرست این مقررات را با رویه‌های استاندارد در سایر کشورها برابر دانست، این در حالی است که شواهد آشکاری از تبعیض علیه بهائیان وجود دارد.

پروفسور قانع، در پاسخی مستقیم به این ادعا بر زمینه گسترده‌تر سرکوب و آزار اقلیت‌های دینی در ایران تأکید کرد و تلاش هیئت نمایندگی ایران برای نادیده گرفتن این موضوع را مورد انتقاد قرار داد.

ژنو—۲۰ اسفند ۱۴۰۳—پروفسور نازیلا قانع، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در زمینه آزادی دین یا عقیده، حکومت ایران را مورد انتقاد قرار داده و در اظهارات قاطعانه‌ای گفت جمهوری اسلامی نمی‌تواند نقض حقوق بهائیان برای دفن عزیزان درگذشته خود را «پنهان» کند.

این اظهارات، هفته گذشته در جلسه جاری شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنو و پس از آن صورت گرفت که یکی از نمایندگان هیئت ایرانی، یافته‌های گزارش گزارشگر ویژه به شماره A/HRC/۵۸/۴۹ در مورد آزادی دین یا عقیده و منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز را انکار کرد. در این گزارش آمده است که «پیروان آیین بهائی از دفن درگذشتگان خود در زمین‌های موجود در آرامستان منع و به جای آن مجبور شده‌اند که درگذشتگان خود را در محل یک گور دسته‌جمعی دفن کنند.»

گزارشگر ویژه گفت: «نمی‌توان با ادعای خصوصی بودن آرامستان، تعهدات حکومت در رابطه با بزرگترین اقلیت دینی غیرمسلمان در کشور، یعنی بهائیان را نادیده گرفت. صدها آرامستان بهائی در سراسر ایران طی دهه‌ها، تخریب، به آتش کشیده شده و با بولدوزر ویران شده‌اند. دفن درگذشتگان بهائی به دلیل موانع بی‌اساس و بدخواهانه‌ای که از سوی مقامات حکومتی ایجاد شده بی‌دلیل به تعویق افتاده است.»

در سال‌های گذشته نیز، هاینر بیلفلدت، گزارشگر ویژه پیشین در زمینه آزادی دین یا عقیده، سرکوب و آزار بهائیان ایران را از «گهواره تا گور» خوانده و آن را «یکی از شدیدترین نمونه‌های سرکوب دینی حال حاضر» توصیف کرده بود.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد در ژنو گفت: «این گزارش اخیر گزارشگر ویژه در حالی منتشر می‌شود که حکومت ایران فشارهای خود را بر آرامستان‌های بهائی در این کشور تشدید کرده است. در ایران، بهائیان نه تنها از حق زندگی در آرامش بلکه حتی از مرگ در آرامش نیز محروم هستند. هر انسان با وجدانی، حداقل شأن و کرامت درگذشتگان را حفظ کرده و حق خانواده‌ها را برای سوگواری و دفن عزیزانشان بر اساس باورهایشان محترم می‌شمارد. اقدامات حکومت ایران نه تنها تلاشی حساب‌شده برای پاکسازی فرهنگی هویت بهائیان ایران است، بلکه بر رنج روانی و فکری آنها نیز می‌افزاید.»

تنها در ۱۲ ماه گذشته، آرامستان‌های بهائی در حداقل ۱۴ شهر اصلی ایران با هتک حرمت یا دخالت‌های دیگری از سوی حکومت مواجه شده‌اند. مأموران اطلاعاتی مدیریت این آرامستان‌ها را با اعمال زور در اختیار گرفته، بهائیان را مجبور به پرداخت هزینه برای دفن در زمین‌های متعلق به خودشان کرده‌اند و در برخی موارد حق دفن عزیزانشان بر اساس آداب و رسوم دینی‌شان را از آن‌ها سلب کرده‌اند. این بی‌عدالتی‌ها در آرامستان‌های شهرهای مختلف ایران از جمله تهران، کرج، شیراز، اهواز، کرمانشاه، کرمان، یزد، سمنان، مشهد و رفسنجان رخ داده است.

در جلسه شورای حقوق بشر، کانادا نیز حمایت خود را از حقوق بهائیان ایران اعلام کرد. این کشور با ابراز اینکه «همچنان نسبت به بی‌احترامی به مراسم تدفین و تخریب آرامستان‌ها و اماکن مذهبی نگران است» تأکید کرد که «حقوق تدفین برای اقلیت‌های مذهبی، از جمله جامعه بهائی، باید همچنان محفوظ بماند». در ارائه‌ای دیگر در این جلسه همچنین نگرانی‌هایی درباره نقض جدی حقوق بهائیان در یمن مطرح شد.

در ۴۶ سال گذشته، از زمان انقلاب اسلامی ۱۳۵۷، بهائیان در ایران با هتک حرمت و تخریب آرامستان‌های خود مواجه بوده‌اند. آن‌ها از حق برگزاری مراسم خاکسپاری و دفن مطابق باورهای بهائی محروم، از دسترسی به آرامگاه عزیزان خود منع و گاهی برای تلاش در جهت دستیابی به عدالت زندانی شده‌اند. همچنین، بهائیان تهران به ناچار شاهد دفن اجباری عزیزانشان توسط عوامل حکومتی در محل گور جمعی خاوران، در غیاب آنان و برخلاف خواسته‌هایشان بوده‌اند.

این نقض حقوق، بخشی از تلاشی گسترده‌تر برای پاکسازی فرهنگی ایران از جامعه بهائی است. سند محرمانه‌ای در سال ۱۳۶۹ با عنوان «مسئله بهائیان» که توسط رهبر جمهوری اسلامی، آیت‌الله علی خامنه‌ای، امضا شده بود، برنامه حکومت ایران برای جلوگیری از «ترقی و توسعه» بهائیان را ساختار بخشید. این سند تلاش‌های عامدانه حکومت برای محدود کردن دسترسی بهائیان به آموزش، اشتغال و مشارکت فرهنگی در زندگی اجتماعی را برملا می‌سازد.

بهائیان در ایران در معرض دستگیری و بازداشت‌های خودسرانه، آزار و اذیت جسمی و روانی، ناپدیدسازی اجباری، تعطیلی اجباری کسب‌وکارها، مصادره و تخریب اموال، از جمله آرامستان‌ها، یورش به منازل و نفرت‌پراکنی از سوی مقامات، روحانیون و رسانه‌های حکومتی قرار دارند. این اقدامات به‌طور گسترده محکوم شده‌اند، اما مقامات حکومت ایران همچنان این نقض حقوق را انکار می‌کنند.

جامعه جهانی بهائی همچنان از جامعه بین‌المللی می‌خواهد که خواستار پایان دادن به این اقدامات غیرقانونی شده و حکومت ایران را در قبال نقض مداوم حقوق بشر پاسخگو نماید.